

PARTS:

Apel·lant : Sr. JRB

Advocat : Sr. JAFS

Apel·lat : Sr. JCVC

Advocat : Sr. JSC

SENTÈNCIA 073-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. VINCENT ANIÈRE

Magistrats: Sr. CARLES CRUZ MORATONES

Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 26 de juny del 2020.

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- En data 19-4-2017, el Sr. JCVC formulava demanda pel procediment laboral contra la societat A, SL i el Sr. JRB a través de la qual sol·licitava es dictés Sentència condemnant de forma solidària als demandats a pagar-li la quantitat principal de 56.337,47 €, juntament amb els interessos comptabilitzats al tipus legal a partir de la data de la contesta a la demanda i, les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat.

Segon.- El Sr. JRB, actuant a títol personal, contestava la demanda articulada de contrari interposant amb caire preliminar una excepció de manca de legitimació passiva i en quant al fons s'oposava a la demanda sol·licitant es dictés Sentència que estimés l'excepció plantejada i, es desestimés íntegrament la demanda, condemnant a l'adversa al pagament de les costes processals causades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Tercer.- Per escrit del 28 de setembre del 2017 el Sr. JCVC contestava l'excepció, tot demanant la seva desestimació.

Quart.- Per Aute de l'1 d'octubre del 2018 el Tribunal decidia, entre altres extrems, suspendre la tramitació del present procediment únicament respecte la societat A, S.L., la quina havia estat declarada en estat de cessació de pagament i fallida per Aute del 21 de febrer del 2018.

Cinquè.- Practicats els mitjans de prova considerats necessaris i evacuats els respectius escrits de conclusions en la instància, per Sentència de data 8-1-2020 es decidia:

“PRIMER.- Estimar substancialment la demanda formulada per part del Sr. JCVC en data 19 d'abril del 2017 contra el Sr. JRB, mantenint-se la suspensió del procediment emprat contra la societat A, S.L.; Establir la responsabilitat personal, il·limitada i, solidària del Sr. JRB amb la societat fallida A, S.L. i, a tal efecte

condemnar al Sr. JRB a pagar al demandant la quantitat de 48.660 € bruta en concepte d'indemnització i 2.811,47 € bruta en concepte d'havers laborals, quantitats que s'hauran d'incrementar amb els interessos legals d'acord amb el quart Fonament de Dret;

SEGON.- Condemnar al Sr. JRB a suportar les costes processals de l'actora inclosos els honoraris d'advocat".

Sisè.- Contra aquesta decisió s'alça el Sr. JRB i mitjançant escrit de conclusions de data 4-3-2020 presentat en aquesta alçada interessa la seva revocació i en el seu lloc es dicti Sentència estimant l'excepció de manca de legitimació passiva i es desestimi la demanda formulada per la contrapart amb imposició de les costes ocasionades al treballador demandant.

El Sr. JCVC s'ha oposat al recurs d'apel·lació articulat interessant la íntegra confirmació de la Sentència dictada i la imposició a la part recurrent de les costes ocasionades.

Setè.- Les parts han renunciat a la celebració de la vista oral en aquesta alçada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- El present procediment ho és en reclamació d'una indemnització per desistiment justificat del contracte de treball i del salari de 22 dies de treball del mes de febrer del 2017. Tal pretensió s'adreçava contra la societat A, SL en tant que part en el contracte de treball però també contra el Sr. JRB, en sa qualitat d'administrador d'aquesta darrera.

La Sentència avui recorreguda, després de recordar que les actuacions iniciades contra la societat A, SL s'havien vist suspeses per Aute de 11-10-2018 en trobar-se immersa en un procediment concursal de cessació

de pagaments i fallida, estima substancialment la demanda articulada contra el Sr. JRB, establint la seva responsabilitat personal, il·limitada i solidària, condemnant-se'l a pagar la suma de 48.660.- € bruta en concepte d'indemnització i altres 2.811,47.- € en concepte d'havers laborals més els interessos assenyalats i les costes ocasionades al treballador, inclosos els honoraris d'advocat.

I és contra aquest resolució que s'alça el Sr. JRB amb fonament als motius de recurs que s'indiquen seguidament.

Segon.- En primer lloc sustenta que en cap cas ha estat soci de la societat A, SL de tal forma que el recurs que en la Sentència dictada s'efectuava a l'art. 2 de la Llei 20/2007 no resultava oportú.

En segon terme insistia en la necessitat d'apreciar l'excepció de manca de legitimació passiva que havia articulat. Sosté que el treballador només havia tingut una relació contractual amb A, SL sense que existís cap mena d'indici que permetés estendre a terceres persones la responsabilitat en que aquesta podia haver incorregut, especialment quan el treballador en cap moment havia articulat una acció dirigida a aixecar el vel societari de la societat.

Finalment ressaltava que dels elements de prova practicats s'inferia que el Sr. JRB sempre havia actuat amb la diligència deguda per a salvaguardar els interessos de l'empresa i que ensems el Sr. JCVC era perfectament coneixedor de la realitat econòmica en que aquesta es trobava.

Tercer.- Els diferents motius de recurs articulats poden ser examinats conjuntament atès que en definitiva tots ells passen per discutir la decisió de condemnar solidàriament el Sr. JRB per uns fets que en principi només podrien afectar la societat A, SL.

Amb la finalitat d'atorgar a la part recurrent una resposta complerta i congruent al recurs que ha articulat, escau realitzar les següents precisions fàctiques necessàries per a centrar els termes del debat.

La societat A, SL s'inscriví al registre de societats en data 29-8-1988. La mateixa disposava d'un capital social de 30.050,61.- € que es distribuïa en 100 participacions, totes elles titularitat del seu soci fundador, tractant-se del Sr. JRM (folis 19 a 21). Quant als representants de la societat, figura en la fitxa del registre corresponent, que aquesta era administrada d'ençà el 8-1-2009 per dos administradors solidaris: el propi soci fundador d'una part i d'altra, el seu fill Sr. JRB. Resulta també degudament acreditat que en data 7-1-2009, es promovia la modificació dels estatuts de la societat per tal d'adaptar-los a la Llei 20/2007 de societats anònimes i de responsabilitat limitada.

Sense que es pugui arribar a determinar la data, resulta admès per part dels litigants que el soci únic de la societat ha mort i que d'ençà aquest malaurat esdeveniment, la mercantil A, SL era administrada en exclusiva per part del seu fill Sr. JRB.

Quart.- Convenim amb la part recurrent que el recurs que s'efectua per part de l'òrgan judicial a les previsions de l'art. 2 de la Llei 20/2007 no resulta afortunat.

En efecte, l'art. 2.2 d'aquest precepte disposa *"Si l'adquisició de la condició de societat unipersonal és sobrevinguda, el soci únic tindrà un termini d'un mes des de la data d'adquisició d'aquesta condició que comporti l'adquisició d'aquesta condició per a instar la inscripció de la unipersonalitat al Registre de Societats, deixant constància expressa de la identitat del soci únic. Si transcorregut aquest termini encara no s'ha produït aquesta notificació, el soci únic passarà a respondre personalment, il·limitadament i solidàriament amb la societat de tots els deutes socials contrets durant el període d'unipersonalitat. Una vegada inscrita la unipersonalitat, el soci no respondrà personalment dels deutes*

contrets per la societat amb posterioritat a la inscripció". En el concret supòsit que s'examina però només s'acredita la condició d'administrador del recurrent en relació a la societat de constant referència però en cap cas la condició de soci de la mateixa, i en conseqüència els termes de l'art. 2 de la Llei no permetien estendre-li la responsabilitat pels deutes socials contrets en el període esmentat.

Cinquè.- No obstant, no podem obviar que en el seu escrit rector, el treballador fonamentava la pretensió condemnatòria que articulava al respecte del recurrent en la Disposició transitòria primera, apartat 2 i 4 de la Llei però també en els articles 85.5 i 86.4 de la Llei.

Segons l'art. 86.4 *"Els administradors que no convoquin la junta general, o no instin la dissolució judicial de la societat, han de respondre solidàriament i amb la societat dels deutes socials posteriors a la concurrència de la causa de dissolució"*. Les causes de dissolució d'una societat es troben contemplades en l'art. 85, i pel que es refereix concretament a les enumerades en l'apartat 5è invocat pel treballador demandant, aquest precepte resa: *"La junta general pot acordar, en qualsevol moment, la dissolució de la societat, amb els requisits que s'estableixen per a la modificació dels estatuts, i, de manera particular, ha d'adoptar aquest acord quan concorri alguna de les circumstàncies següents:*

- a) La conclusió de l'activitat o de les activitats que integren l'objecte social de la societat.*
- b) La impossibilitat de realitzar el fi social.*
- c) El valor del patrimoni net de la societat és inferior a la meitat de la xifra del capital social i no ha estat possible posar remei a la situació.*
- d) La paralització dels òrgans socials, que faci impossible el funcionament normal de la societat"*.

En el concret supòsit examinat no podem obviar com malgrat la defunció del soci fundador, Sr. JRM, la situació social de A, SL no ha estat en cap moment regularitzada de tal manera que s'ignora en l'estadi actual qui en són els socis i tampoc s'extreu de les actuacions que s'hagi promogut cap mena d'expedient de caire successori encaminat a preservar els interessos dels eventuals successors del difunt en la mercantil de constant referència. I

aquesta irregularitat resulta palmària si s'examinen els certificats generals de junta general de la societat dels anys 2016 i 2017 (folis 123, 137) en que s'observa com l'administrador recurrent ha celebrat juntes generals de la societat, aprovant en cada ocasió els comptes de la societat i la gestió social realitzada sense però que en aquesta es convoqués ni assistís cap soci o representant d'aquest, sinó que en aquestes únicament compareixia el recurrent en sa condició d'administrador de la societat, arrogant-se unes prerrogatives que en aquesta condició no li corresponien. En tal situació el recurrent no podia continuar administrant la societat avui fallida, sinó que el que pertocava, era instar la dissolució de la societat sigui per la impossibilitat de realitzar la fi social, sigui per la paralització dels òrgans socials que impedié el funcionament de la societat.

En aquest context, la responsabilitat de l'administrador de la societat davalla de l'art. 86.4 i la mateixa no deixa de correspondre a la conseqüència volguda pel legislador front a la negligència de les obligacions de l'administrador.

Per tant, escaurà desestimar el recurs d'apel·lació articulat tot i confirmant-se la Sentència dictada si bé per altres motius que els continguts en la mateixa.

Sisè.- En mèrits de la regla del venciment objectiu, escau imposar al recurrent el pagament de les costes ocasionades en aquesta alçada, inclosos els honoraris d'advocat de la part apel·lada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació articulat per la representació processal del Sr. JRB contra la Sentència dictada en data 8-1-2020 quina part dispositiva confirmem íntegrament.

Imposem a la part recurrent les costes ocasionades en aquesta alçada, inclosos els honoraris d'advocat de la part apel·lada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-